ALIANȚA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI COOPERARE

Nr. 0122042024/22.04.2024

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
Domnului Ministru Florin-Ionuț BARBU

Spre informare
Reprezentanța Permanentă a UE în România

Ref: Neonicotinoide

Stimate domnule Ministru,

La nivelul U.E., România ocupă locul 5 ca suprafață agricolă după Franța, Spania, 0ania și Polonia. Cele mai importante culturi agricole, la nivel național, funcție de suprafața anuală ocupată sunt: grâu (2,0 – 2,2 mil. ha), porumb (2,2 – 2,5 mil. ha), floarea-soarelui (1,0-1,1 mil. ha) și rapiță (350.000-500.000 ha). Aceste suprafețe ne poziționează printre cei mai importanți producători agricoli la nivelul U.E. ocupând locul 4 în topul general al producției de cereale, iar la nivel mondial intrăm în primii 10 mari producători. De asemenea, suntem mari producători de sămânță, la culturile de porumb și floarea-soarelui, la nivel european, după Franța.

Specificitatea pedoclimatică a țării noastre oferă condiții foarte favorabile nu doar culturilor mai sus menționate ci și dăunătorilor de sol specifici acestor culturi. Bazinul Mării Negre este considerat de entomologi raiul unor insecte de sol cum ar fi *Tanymecus dilaticollis,* unul dintre cei mai păgubitori dăunători de sol pentru majoritatea speciilor de cultură întrucât este un dăunător polifag imposibil de combătut prin metode agrotehnice. În arealul de creștere și dezvoltare are 34 de specii de plantă gazdă din 7 familii botanice. La nivelul U.E., această specie dăunătoare are o distribuție limitată fiind localizată în sud-estul continentului în Ungaria, Croația, Serbia, Bulgaria, România, Republica Moldova, Ucraina, sudul Rusiei și Turcia. Acest dăunător mănâncă culturi precum porumb, floarea-soarelui, soia, grâu, orz etc. În cazul culturilor de porumb și floarea-soarelui pierderile de densitate, în lipsa unor tratamente la sămânță, eficace, sunt foarte mari mergând până la compromiterea în totalitate a culturii. Să nu uităm că dintre cele 11 bioregiuni ale U.E., zona stepică este cantonată doar în România, iar această zonă este zona cu cele mai fertile soluri din lume (cernoziomurile) care oferă cele mai bune condiții culturilor cerealiere cum ar fi grâul și porumbul dar oferă condiții și pentru dăunătorii de sol care nu sunt întâlniți în alte regiuni agricole ale U.E. sau dacă sunt întâlniți condițiile pedoclimatice oferite nu sunt dintre cele mai favorabile și de aici nici presiunea pe culturile agricole nu are semnificație economică.

În România, producțiile la culturile de porumb și floarea-soarelui au început să crească substanțial odată cu apariția unor insecticide, tratament sămânță, care să țină acești dăunători de sol sub Pragul Economic de Dăunare (PED), iar densitatea culturilor să fie optimă pentru obținerea unor

producții bune și foarte bune. În conferința de presă organizată de Alianța pentru Agricultură și Cooperare în 27 ianuarie 2023, unde a fost dezbătut cu mediul academic impactul hotărârii Curții Europene de Justiție emise pe 19 ianuarie 2023 cu privire la posibilitatea Statelor Membre de a acorda autorizații de urgență conform art. 53 din Reg. 1107/2009, domnul cercetător dr. Emil Georgescu afirma: ,,Fără alternative de a proteja plantele, practic revenim ca în perioada din anii 1950-1960, când trebuia să semeni o dată, de două ori, de trei ori, când cultura porumbului era o mare loterie".

Dăunătorii de sol care pun mari probleme culturilor agricole în România sunt: *Tanymecus dilaticollis, Agriotes spp., Opatrum sabulosum* și *Zabrus tenebrioides*. Cu privire la zonele de favorabilitate, toți acești dăunători sunt cantonați în primul rând în partea de sus și sud-estul României (zona stepică), aducând mari pierderi producției agricole în fiecare an pe suprafețe de sute de mii de ha/cultură, chiar până la un milion de ha cum este cazul porumbului. Pe fondul creșterii numărului de ani secetoși, coroborat cu interzicerea tratamentului cu neonicotinoide la sămânță, a crescut considerabil densitatea acestora și gradul de atac.

România prin institutele de cercetare la nivel național a desfășurat cercetări cu privire la impactul atacului asupra nivelului de producție, a metodelor de combatere a acestor dăunători și a stabilit un Prag Economic de Dăunare (PED) la care trebuie să se intervină cu tratamente pentru a proteja cultura și fermierul de pagubele economice provocate. Rezultatele cercetărilor se regăsesc în lucrări științifice publicate sau proiecte de cercetare, dintre care atașăm câteva prezentului document de poziție pentru a-l susține din punct de vedere științific. De exemplu, pentru *Tanymecus* PED-ul este de 5 dăunători/mp. În România, literatura de specialitate ne indică că în perioada 1965 – 1970 în sud-estul țării, zona foarte favorabilă acestui dăunător, s-au găsit densități cuprinse între 30-50 de insecte/mp și chiar 80 de insecte/mp în Dobrogea. În anii '80, în aceeași parte de sud-est a țării, s-au raportat densități de 60 de insecte/mp, iar în Dobrogea ajungându-se chiar la 160 de insecte/mp în unele locații. În anii '90 în cultura de porumb s-au semnalat atacuri puternice ale acestui dăunător în partea de sud și sud-estul țării iar densitățile găsite au fost cuprinse între 40-80 de insecte/mp în Dobrogea, în timp ce în județele Călărași, Brăila, Galați, Ialomița, Ilfov, Prahova, Dâmbovița, Gorj și Mehedinți densitățile au variat între 15 și 80 de insecte/mp. Cercetările făcute în această perioadă au arătat că în fiecare an erau atacate aproximativ 750.000 de hectare semănate cu porumb, iar în cazul neefectuării tratamentului semințelor cultura putea fi distrusă iar fermierii ar fi trebuit să semene din nou. Densitatea acestui dăunător rămâne în continuare destul de ridicată, peste PED în toate zonele agricole din partea de sud și sud-est a României unde cele mai recente cercetări efectuate în perioada 2011-2018 în 46 de locații ne arată că densitatea a variat între 6,7-10,6 insecte/mp. Chiar la aceste densități de insecte, care par reduse prin comparație cu anii mai sus menționați, densitatea culturii de porumb s-a redus cu 25-50%, ceea ce reprezintă un dezastru pentru orice fermier. O cultură pe care trebuie s-o întorci și s-o semeni din nou aduce pierderi de venit prin faptul că trebuie suportate costurile culturii întoarse dar în același timp se pierd și pentru cultura semănată din nou momentul optim de semănat și o parte din cantitatea de apă din sol cu toate efectele negative care se răsfrâng în nivelul de producție. Orice fermier știe că o cultură semănată după o cultură întoarsă niciodată nu va avea nivelul de producție pe care l-ar fi avut în condițiile în care ar fi fost semănată în ogor.

De-a lungul timpului industria pesticidelor a pus la dispoziția agriculturii pentru protecția culturilor mai multe generații de insecticide. Fiecare generație de insecticide a vizat o protecție mai

bună a culturilor agricole dar în egală măsură și un impact cât mai redus asupra mediului, odată cu creșterea standardelor privind protejarea mediului înconjurător și sănătății umane.

Neonicotinoidele sunt a patra generație de insecticide, după carbamați, organofosforice și insecticide piretroide, considerată relativ netoxică pentru majoritatea vertebratelor, cu structură chimică bazată pe nicotină (substanță pezentă în plantele de tutun ce au acțiune toxică asupra dăunătorilor) ceea ce le face din start ușor biodegradabile în natură dat fiind faptul că nicotina este un produs cu o formulă chimică deja ,,recunoscută" în mediile naturale (sol) iar microflora trece ușor peste perioada de adaptare pentru a-l descompune ca și compus chimic generator de energie. Au fost descoperite în anii '80, devenind în scurtă vreme cele mai utilizate insecticide din lume, fiind înregistrate în 120 de țări. Astăzi, neonicotinoidele sunt cele mai frecvent aplicate insecticide la nivel global, reprezentând aproximativ 25% din piața insecticidelor datorită spectrului larg de combatere a dăunătorilor, riscului relativ scăzut pentru organismele nevizate a fi combătute și mediul inconjurător. Ca tratament sămânță, reprezintă mai mult de 80% din totalul vânzărilor, la nivel mondial, imidaclopridul fiind cel mai utilizat, acesta fiind și primul produs al acestei clase omologat în 1985. Au devenit cele mai utilizate substanțe ca tratament sămânță întrucât sunt cele mai eficace în combaterea dăunătorilor de sol deoarece sunt produse sistemice care sunt preluate de către sămânța în curs de germinare și apoi de planta în primele faze de creștere ceea ce oferă o protecție foarte bună în perioadele în care plantele sunt foarte sensibile.

Neonicotinoidele sunt folosite nu doar în cultură mare ci și în legumicultură și pomicultură pentru a controla un spectru foarte mare de dăunători. Neonicotinoidele au, de asemenea, uz veterinar împotriva păduchilor, puricilor sau muștelor, dar și uz casnic.

În 2013 U.E. restricționează prin Regulamentul 485/2013 utilizarea și vânzarea semințelor tratate cu 3 substanțe din grupa neonicotinoidelor (clotianidin, tiametoxam și imidacloprid) pe motiv că în primăvara anului 2012 au fost publicate noi informații științifice privind efectele subletale ale neonicotinoidelor asupra albinelor. În conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, Comisia a solicitat asistență științifică și tehnică din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) pentru a evalua aceste noi informații și pentru a revizui evaluarea riscului neonicotinoidelor în ceea ce privește impactul lor asupra albinelor. Raportul EFSA a arătat că ,,***Efecte clare nu au fost observate în oricare dintre studii***. *Au existat unele indicii cu privire la efectele potențiale (de exemplu, mortalitate crescută sau o creștere în greutate ușor mai mică a stupului în comparație cu controlul),* ***dar în niciunul dintre cazuri nu ar putea fi atribuite expunerii la imidacloprid cu mare certitudine***. De asemenea, se mai menționează că ,,Toate studiile *au avut dezavantaje, de exemplu una sau mai multe dintre următoarele: expunerea scurtă sau perioada scurtă de monitorizare post-expunere; raportarea neclară sau lipsa informațiilor despre unii parametri importanți; utilizarea altor insecticide în câmpurile de testare sau în apropierea acestora; număr redus de repetiții; lipsa prelucrării statistice a rezultatelor; colonii prea mici; stocul de alimente nu a fost îndepărtat pentru a asigura utilizarea alimentelor proaspăt colectate*..."

Cu toate că nici unul dintre rapoartele prezentate ulterior de EFSA în 2015 și 2018, la cererea CE, cu privire la efectele toxice ale neonicotinoidelor asupra albinelor nu a putut arăta că în condiții de câmp, la dozele omologate și cu respectarea tuturor recomandărilor producătorului există o relație de cauzalitate directă între neonicotinoide și pierderile suferite în rândul populațiilor de albine, CE

decide să interzică utilizarea acestor produse apelând la principiul precauției. Prin Regulamentele (CE)2018/783 (imidacloprid), 784 (clotianidin) și 785 (tiametoxam) se mai permite utilizarea doar în sere. U.E. a motivat această decizie controversată prin nevoia de a proteja albinele și polenizatorii în general, pe care agricultorii se bazeaza pentru a poleniza mai mult de 80% din culturile si plantele sălbatice ale Europei. În cazul în care albinele ar dispărea, U.E. ar pierde 22 de miliarde de euro, anual, conform propriilor estimări. Aceasta e fost miza economică a interzicerii neonicotinoidelor, pe principiul precauției.

Există și studii care arată că aceste substanțe, neonicotinoidele, pot afecta grav albinele însă dozele experimentate și condițiile de laborator în care s-au desfășurat aceste studii nu sunt întâlnite în pactica agricolă. De multe ori, cercetarea, pentru a putea surprinde efectele toxice ale pesticidelor în caz de accidente, mărește mult doza utilizată și artificializează condițiile de experimentare. În atare situații rezultatele obținute nu trebuie extrapolate la practica agricolă întrucât în condiții normale, de câmp, nu sunt întâlnite. De asemenea, ar trebui făcute deosebiri între metodele de utilizare a neonicotinoidelor în practica agricolă. Tratamentul sământă nu poate fi considerat că ar avea același potențial risc asupra polenizatorilor, incusiv albinelor, ca tratamentul aplicat pe vegetație unde există posibilitatea ca produsul să ajungă în contact direct cu polenizatorii, funcție de momentul aplicării, în timp ce în cazul tratamentului la sământă este imposibil insecticidul fiind localizat la nivelul solului. Temerea că aceste substanțe, fiind sistemice, sunt preluate de către plantă și pot râmâne reziduuri în apa de gutație în cazul porumbului sau polen și nectar în cazul florii-soarelui sunt nefondate întrucât rezultatele cercetărilor au arătat că planta preia doar până la 20% din cantitatea de insecticid folosită la tratamentul sământă și-o metabolizează, odată cu avansarea în vegetație, astfel încât nu rămân reziduuri în plantă.

După intrarea în vigoare a acestor regulamente europene, în România nu a rămas omologată nici o substanță activă pentru tratamentul semințelor de porumb, floarea-soarelui sau grâu în vederea combaterii dăunătorilor de sol. S-a omologat sub presiune un produs accesibil, care în anumite condiții, la un nivel scăzut de infestare cu principalii dăunatori specifici, în condiții climatice deosebit de greu de îndeplinit în câmp (moment de aplicare, momentul apariției atacului dăunătorului, posibilitatea de a intra cu tratamente în câmp în condiții de ploaie sau/și biologia dăunătorilor) ar putea fi un substitut, puțin eficace și eficient economic, la tratamentul seminței cu neonicotinoide declara prof. univ. dr. Ioan Roșca în Revista Sănătatea Plantelor în noiembrie 2020, în calitate de director general al ICDPP București.

Dacă pentru tratamentele cu neonicotinoide aplicate în vegetație culturilor agricole pentru controlul dăunătorilor s-au găsit alternative de a fi înlocuite, pentru tratamentul la sământă industria chimică, cu excepția culturii de rapiță, nu a putut oferi produse cu eficacitate și eficiență economică similară sau cât mai apropiate de substanțele neonicotinoide. În tratamentul sământă, semințele sunt acoperite cu neonicotinoide, insecticidul fiind preluat de sământă și ulterior de plantă având rolul de a o proteja în primele faze de dezvoltare de atacul insectelor de sol. Eliminarea tratamentelor la sământă nu poate fi compensată prin tratamente pe vegetație în primele stadii ale plantelor de cultură, atunci când sunt cele mai sensibile, întrucât dăunătorii de sol fie mănâncă sământa înainte să răsară, fie retează plantula în pământ înainte să ajungă la suprafață, fie atacă planta exact de la suprafața solului, stând ascunși sub bulgărașii de pământ, iar aparatul foliar este distrus astfel încât nu există masă

vegetală pe care să se poată aplica insecticide în vegetație. În cazul culturii de floarea-soarelui, planta este retezată de sub cotiledoane ceea ce duce la compromiterea totală a acesteia. Insecticidele de contact nu au nici acestea efect întrucât dăunătorii stau ascunși, în număr mare, sub bulgării de pământ iar numărul de ore în cursul zilei în care acești dăunători circulă la suprafața solului este redus.

Statul român pentru a-și proteja securitatea alimentară a făcut apel la derogări și după 2018, folosindu-se de art. 53 din Regulamentul 1107/2009, pentru tratamentul la sămânță cu neonicotinoide, la culturile de porumb și sfeclă. În primăvara anului 2022, s-a acordat derogare și pentru cultura de floarea-soarelui, iar în toamnă și pentru grâu întrucât presiunea dăunătorilor a crescut și sub presiunea anilor secetoși din perioada ultimilor 5 ani. Fără aceste derogări, pagubele ar fi putut fi foarte însemnate pentru fermieri și așa greu încercați de efectele suprapuse, cu sinergiile aferente, ale mai multor crize (sanitară, energetică și financiară), plus efectele războiului de la granița cu Ucraina. În fiecare campanie agricolă în care s-au acordat derogări, tratamentul și utilizarea semințelor tratate cu neonicotinoide s-au făcut sub stricta supraveghere a Autorității Naționale Fitosanitare, astfel încât sunt cunoscute cantitățile de insecticid folosite, cantitățile de semințe tratate și suprafețele însămânțate pe tip de cultură pentru fiecare județ. Conform datelor furnizate de ANF (adresa nr. 4303/18.04.2024), la solicitarea mediului asociativ, putem spune că în general la cereale (porumb și grâu) s-au tratat între 15-20% din suprafețele însămânțate în perioada 2021-2023, iar la floarea-soarelui între 20-30% din suprafețele semănate în perioada 2022-2023. Pentru anul 2024 datele sunt în curs de centralizare, dat fiind faptul că suntem în plină campanie de semănat. Avem convingerea că statul român va pune la dispoziția CE aceste date pentru a arăta nevoia utilizării în continuare a acestor produse până la momentul în care industria chimică va găsi substanțe înlocuitoare la fel de eficace și eficiente. De asemenea, va arăta totodată că derogările sunt date cu responsabilitate și sub stricta supraveghere a autorității competente.

Pentru a veni în sprijinul fermierilor români, și nu numai, și a aduce argumente științifice pe masa C.E., Academia de Științe Agricole și Silvice Gheorghe Ionescu-Șișești, Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Protecția Plantelor București și Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare Agricolă Fundulea au desfășurat o serie de cercetări care arată că utilizarea neonicotinoidelor este singura alternativă pentru a menține dăunătorii de sol, specifici condițiilor României, sub PED și, de asemenea, utilizate cu respectarea recomandărilor producătorului, nu lasă reziduuri în sol, plantă și produsele stupului. Acolo unde s-au identificat urme de reziduuri, acestea au fost sub pragul limitelor legale, standardele U.E. fiind unele dintre cele mai exigente la nivel mondial. Deci, nu există nici un pericol pentru sănătatea oamenilor și mediului înconjurător, gândindu-ne în primul rând la polenizatori, atunci când neonicotinoidele sunt utilizare cu respectarea recomandărilor producătorului (doză, moment de aplicare, echipamente de aplicare autorizate etc.).

Cea mai mare parte a acestor cercetări efectuate de instituțiile mai sus menționate au fost făcute în cadrul unor proiecte de cercetare (ADER 2.2.1. și ADER 4.1.5) finanțate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și ale căror rezultate sunt obligatoriu să fie utilizate pentru fundamentarea punctelor de vedere sau documentelor de poziție în raport cu U.E. atunci când România este auditată privind acordarea derogărilor anuale la neonicotinoide sau, în cazul de față, pentru susținerea poziției României privind solicitarea către CE de a modifica cele trei Regulamente 783, 784 și 785/2018 de modificare a Regumamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011.

În contextul în care Curtea Europeană de Justiție s-a pronunțat, în 19 ianuarie 2023, la solicitarea statului belgian, cu privire la cum ar trebui să fie înterpretat și aplicat art. 53 din Regulamentul 1107/2009, considerăm că este imperios necesar ca cele trei Regulamente (783, 784 și 785/2018) să fie revizuite/modificate. Curtea s-a pronunțat, clar, că art. 53 nu poate fi aplicat în cazul unor pesticide care au fost deja interzise prin alte regulamente europene, așa cum este cazul celor 3 substanțe active din grupa neonicotinoidelor (imidacloprid, clotianidin șitiametoxam). Insecticidele neonicotinoide sunt interzise la tratamentul sămânță cum sunt interzise și vânzările de semințe tratate cu aceste substanțe. În cazul acesta, România dacă va continua să acorde derogări, așa cum fac și alte state de altfel, riscă să fie sancționată de U.E. pentru nerespectarea unei hotărâri a CEJ, hotărâre care este adevărat are transpunere directă, prin jurisprudență, doar statului căruia i se adresează dar, indirect, se poate înțelege că trebuie luată în considerare de către toate statele membre ale U.E. Având în vedere această situație, **România este nevoită să aleagă una dintre următoarele 3 situații**:

1. *Respectă hotărârea CEJ și nu mai acordă derogări și-și asumă pierderi imense pentru agricultură ceea ce înseamnă într-un final pierderea securității alimentare;*
2. *Acordă derogări și își asumă sancțiuni sau infrigementul;*
3. *Solicită CE să modifice cele trei Regulamente europene (783, 784 și 785/2018) unde pe lângă excepția de utilizare a neonicotinoidelor în sere să fie trecut și tratamentul sămânță pentru sămânța folosită la înființarea culturilor în arealele unde de la natură avem Pragul Economic de Dăunare depășit la dăunătorii de sol.*

Excepția poate fi limitată la o perioadă de 10 ani, după modelul glifosat, timp în care industria poate va găsi un înlocuitor.

Considerăm că U.E. nu are argumente științifice sau economice care să justifice interzicerea în continuare a utilizării acestor insecticide, neonicotinoide, cel puțin în cazul tratamentelor la sămânță, în condițiile în care legislația în domeniul pesticidelor a fost revizuită cu scopul de a proteja sănătatea umană și mediul înconjurător. *Cercetările, printre care și cercetarea românească, au arătat că nu există nici un pericol pentru mediu dacă sunt utilizate responsabil aceste produse.* Datele statistice arată că numărul de familii de albine la nivel mondial, inclusiv în România, a crescut în țările în care s-au utilizat sau utilizează încă neonicotinoide. În țări precum Franța, de unde a plecat de fapt și unda interzicerii acestor insecticide, numărul de familii de albine a scăzut din alte cauze, nu din cauza neonicotinoidelor. În revista Profitul Agricol în numerele 2/2022 și 3/2022, au fost publicate 2 articole foarte bine documentate pe acest subiect și pe care le atașăm prezentului document ca suport pentru cele afirmate. Mai mult, printre cauzele mortalității la albine industria apicolă europeană poziționează pesticidele pe penultimul loc înaintea cauzelor necunoscute, dintr-un număr de 13 cauze (a se vedea studiul atașat).

Fapul că UE importă produse agroalimentare din țări terțe unde neonicotinoidele sunt utilizate în tehnologiile agricole, la fel ca și sutele de substanțe active de pesticide care nouă, fermierilor U.E., ne-au fost interzise, iar aceste produse agroalimentare respectă standardele U.E., conform declarațiilor înalților funcționarii ai CE, ne îndreptățește să cerem condiții similare de producție întrucât producția pe care o obținem este sigură pentru sănătatea omului. Pesticidele, înainte să fie omologate, trec prin condiții foarte riguroase de testare cu privire la efectele secundare pe care le pot

avea asupra sănătății umane și mediului înconjurător. Odată omologate aceste produse înseamnă că sunt sigure pentru om și mediul înconjurător. Interzicerea anumitor substanțe pesticide, pe principiul precauției, pentru proprii fermieri, în condițiile continuării importurilor de produse agroalimentare din țări terțe care folosesc aceste substanțe înseamnă sabotaj economic practicat de funcționarii și politicienii europeni plătiți din taxele și impozitele muncii noastre. Este suficient să ne oprim la doar 2 produse alimentare – ulei și miere. Ambele produse sunt obținute în urma cultivării de floarea-soarelui. România este pe locul 1 la nivelul U.E. în ceea ce privește cultura de floarea-soarelui, acoperind mai mult de un sfert (28%) din producția de floarea-soarelui a Uniunii. Asta înseamnă că România este pentru U.E. ce este Ucraina pentru întreaga lume în producția de floarea-soarelui, Ucraina realizând 28% din producția mondială de floarea-soarelui. Mai mult de jumătate din nevoia de ulei a U.E. este satisfăcută de importurile din Ucraina, care folosește aplicarea neonicotinoidelor pentru că are condiții pedoclimatice similare României și nu-și poate controla altfel dăunătorii de sol care sunt aceeași. Din totalul importurilor de miere ale U.E. în anul 2021, conform datelor Eurostat, 31% provin din Ucraina, 28% din China, 9% din Mexic, 8% Argentina si 5% din Brazilia. Toate aceste țări folosesc neonicotinoide în tehnologia de cultivare la floarea-soarelui, plantă meliferă.

În lipsa unor alternative tot atât de eficace și eficiente ca și neonicotinoidele, fermierii din România trebuie să aibă dreptul să utilizeze aceste substanțe așa cum și țările terțe le folosesc și de unde U.E. se aprovizionează cu miere, ulei sau alte produse agroalimentare rezultate din tehnologii care folosesc neonicotinoidele la tratamentul sămânță sau în perioada de vegetație a culturilor agricole. România nu-și poate permite să piardă prima poziție la nivelul U.E. în ceea ce privește cultura de floarea-soarelui și locul doi la porumb după Franța. Ca suprafață cultivată de porumb România este pe primul loc în U.E. Aceste două culturi ocupă aproximativ 3,5 milioane ha din cele aproximativ 10 milioane teren arabil. Considerăm, în calitate de asociații profesionale ale fermierilor, că România trebuia să facă toate demersurile necesare în 2013, 2015 și 2018 și să pună la dispoziția CE rezultate științifice și date economice care să arate că România nu-și poate menține performanța agricolă în lipsa acestor insecticide cărora industria pesticidelor nu le-a găsit, încă, un înlocuitor. Mai mult, în cazul culturii de floarea-soarelui, industria de profil la întâlnirile cu fermierii spune că nici nu intenționează să caute înlocuitori pentru neonicotinoide, fiind cultură meliferă și unde oricând CE poate interzice utilizarea viitoarelor produse pe principul precauției, fără să existe nici o șansă de recuperare a sumelor uriașe investite în găsirea unor noi molecule.

În concluzie, pentru toate argumentele de mai sus, **solicităm pe această cale domnului ministru Florin-Ionuț Barbu și echipei tehnice din MADR să facă toate demersurile necesare pentru ca la Consiliul Agrifish din 29 aprilie 2024 să solicite CE să revizuiască Regulamentele 783, 784 și 785/2028 și unde la Articolul 2 să se introducă a doua excepție de utilizare a semințelor tratate cu neonicotinoide în arealele de cultură unde de la natură există un număr de dăunători de sol peste Pragul Economic de Dăunare**. Dintre cele trei situații în care se află acum România în raport cu hotărârea CEJ din 19 ianuarie 2023 cu privire la dreptul Statelor Membre de acordare a derogărilor, demersul de a modifica Regulamentele este cel mai justificat. În felul acesta, ne asigurăm că România poate folosi în continuare aceste 3 substanțe neonicotinoide (imidacloprid, clotianidin și tiametoxam) care nu au încă înlocuitori cu aceeași eficacitate și eficientă

economică. Dreptul de utilizare poate fi limitat în timp, după modelul dosarului glifosat, la 10 ani. În aceste condiții, România își păstrează poziția ca unul dintre marii furnizori de hrană la nivel european și mondial. Este dreptul României ca stat suveran să-și exploateze resursele naturale de-o manieră sustenabilă pentru a-și crește economia și nivelul de viață al cetățenilor.

NOTA

Prezentului document i s-au anexat următoarele rapoarte de cercetare, lucrări științifice, publicații sau articole de presa:

1. Proiect ADER 4.1.5.
2. Proiect ADER 2.2.1.
3. Scientific report submitted to EFSA bee mortality and bee serveillance in Europe
4. Marie-Pierre Chauzat, Laura Cauquil, Lise Roy, Stephanie Franco, Pascal Hendrikx, Magali Ribiere Chabert - Demographics of the European Apicultural Industry
5. R. Zaharia, E. Trotuș, G. Trașcă, E. Georgescu, A. Șapcaliu, V. Fătu, C. Petrișor și C. Mincea – Impact of Seed treatment with imidacloprid, clothianidin and thiamethoxam on soil, plants, bees and hive products
6. E. Georgescu, L. Cană, I. Toncea și M. Toader – Cercetări privind combaterea biologică a rățișoarei porumbului (*Tanymecus dilaticollis*) în condițiile climatice din sud-estul României
7. E. Georgescu, A.Crețu, C. Zob și L. Cană – Preliminary results concerning maize leaf weevil (Tanymecus dilaticollis) control, in commercial farm conditions, from south-east of the Romania
8. E. Georgescu, M. Toader, L. Cană, D. Horhocea, T. Manole, R. Zaharia și L. Rîșnoveanu – Researches concerning the effectiveness of the maize foliar treatment compared with seeds treatment for chemical control of the maize leaf weevil (Tanymecus dilaticollis gyll) in the south-east of Romania
9. E. Georgescu, M. Toader, L. Cană, L. Rîșnoveanu, L. Voinea – How effective is foliar treatment for controling the maize leaf weevil (Tanimecus dilaticollis gyll) in Romania?
10. E. Georgescu, R. Gargaarită, L. Cană, L. Rîșnoveanu – Preliminary study concerning climatic conditions influence from winter season on maize leaf weevil (Taanymecus dilaticollis gyll) attack
11. G. Trașcă, M. M. Podea, C. Ghiorghe, C. I. Dinuță, R. M. Gheorhe, E. Georgescu - Cercetări privind combaterea larvelor speciei *Agriotes spp.* la cultura de floarea-soarelui, în contextul restricționării tratamentului semințelor cu insecticide neonicotinoide
12. Profitul Agricol nr. 2/2022 – Ipocrizia din jurul neonicotinoidelor
13. Profitul Agricol nr. 3/2022 – Neonicotinoidele între știință, juridic și politică
14. Adresa nr. 4303/18.04.2024 – Autoritatea Națională Fitosanitară

Pentru orice informații suplimentare vă stăm la dispoziție.

Cu considerație,

În numele tuturor membrilor și organizațiilor membre,

Organizație	Președinte	Semnătură și ștampilă
PRO AGRO	Ionel ARION	
LAPAR	Nicolae VASILE	
UNCSV	Mircea BĂLUȚĂ	
AFF	Vlad MACOVEI	